

да съ отговоримъ защо несме любопитни, и защоли немаме български народоконсулативни общества у всѣки градъ, като биваме тука побѣдени, оставаме и ные у чудно чудене, тѣ съ чудемъ и съ моемъ, какво е това, какво правимъ; нѣ бездруго правеніе то е прѣвозходно чудо, — ахъ! ти сѫдбо!! клѣта сѫдбо!!

Незнаемъ наши тѣ прѣставители толкози години работихътъ съ голѣмо дѣйство, а невижда съ ни единъ четверть книга (дѣло) къмъ публика—тѣ не съ знае какво необоримо припятствіе имъ стои на спасителнѣ—тѣ пѣтици, дали европейскѣ дипломациї, или султански берати кои съ хранихътъ у св.: патриархії, или пакъ фенерски нови апокрифически прѣложениї, нити—да—нити—бъ—матури политици да стоижътъ и да мѣлчатъ като рибы — — — дали нещо клѣ нѣкогашъ народа, оногози кой го е държалъ обюзданъ;!

Ако неможешъ да направишъ добро, можешъ да неправишъ зло, дум: едн: посл: потова оныи лица кои то съ прѣставители много добри би били да неставатъ на цѣль народа причинї, за да би сполучилъ народа исканіе—то си отъ владетелятъ си, защо той му веки знае оскудностъ; той упозна всичко, упозна до кої степень страдае, за туй безъ друго ще простре рѣкъ даго забрани отъ злобивый—тѣ, както е и прострель отъ нѣколко врѣме насамъ, убо всичко що сѫществува днѣу народа (малко много) августейшій—тѣ султанъ му го е даль, безъ никакви консулативности.

Народа самъ би сполучелъ исканіе—то си (независимо си священнство) ако не бѣ съ надѣ-